

72

Куда м. Київ - 54
вул. Зкалова - 52,
кв. 38.

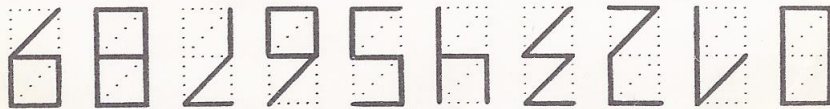
Кому Манджу Володимиру
Антоновичу.

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
258567

Черкасска обл.
Шполднський р-он
с. Товмач

258567

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Внимание!
Образец написания цифр индекса:

© Министерство связи СССР, 1988
22-03.88.38141. Цена 6 к. Художник *Е. Квавадзе*

ПРОСЬБА ПОЗДРАВИТЕЛЬНЫЕ ИНОГОРОДНИЕ ПИСЬМА
ОТПРАВЛЯТЬ ЗАБЛАГОВРЕМЕННО

Изготовлено на Пермской ф-ке Гознака

54

1) Я жителька с. Товмача, Шполянського р-ону,
Черкаської обл. прочитавши рубрику "33" голод"
в газеті "Сільські Вісті", рішила написати
Вам дорогий Тов. Маняк В. А.
Я народилась і виросла в с. Товмачі і
знаю цей "33" голод". Сталінське командування
зробило так цей голод; бо у 1932 році був
хорош урожай на все, а пшениці були як
лава, то вони все вивезли, а людей оста-
вили голодних і голих. Тоді і після уже війни
люди грошей в к-пах не платили, а так
як урожай, щось то перший сорт все вивозили
а суржак люди давали по 200 гр. на трудо-
день і от настав цей "33" голод" ще зимою
ходила така комісія "макогощики" і все
в людей забірали - грабили. Дуже зерно
з динь, павучів і гарбузів і см. у вузликах
забірали і так зробили цей голод.
Це було страшне дуже трудно описати.
Весна 33" - люди паслися на траві як

з'ясувати, іли листя з липи і очерет жали
на ставках та варили таку «капусту» і
полову проєдну і так «спасалися», але ж
кожний третій падав - умирав від голоду.
У нашаму селі іли люди людей, ^{були такі} перша
поїли своїх дітей, а тоді і чужих,
кого спіймають ти замаєть, малого
ти старого. Описати все не можливо,
но ще коротенько про нашу сім'ю. нас
було троє, сестра, брат і я. Наша мама
ходила на роботу і там давали пайку
хліба, хто робив, то вона там не їла
а несла нам і так ми остались в
живих, але ж були куклі від голоду.
Після цієї голодовки, як обложили податка-
ми, страх, виплатитись не можна, люди
вішались із за ці податки, бо за них забі-
рали все в людини з хати і цей обліга-
ції наложували мусово щоб підписували
позику і так це було аж до тих
пір покуда не умер Сталін.

3) У мене є книжка, я написала
"Історія мого життя", там все
описано і я незнаю як її надруку-
вати. Там описано все, як мене
брали в Германію в 43-му році одну
одностійну з села понесли поліцаї під виж-
товками до р-ону і як я стрибала на
ходу з поїзда козью, і коли кінчилась
війна, я повернулася в своє село і робила
в колгоспі і стала першою орденною
в селі після війни.

Я дуже Вас прошу якщо зможете
приїдете, а якщо ні, то дайте
обов'язково відповідь на мій лист.
Моя адреса: 258567

Черкаська обл.,
Шполянський р-он,
с. Тавмат

Затулівітер Марфа Іванівна.

Они же все же
мой сестра Анд